

Wie kent dit plaatje? Komt het je bekend voor? Als dat dat zo is, komt dat omdat je bent of hebt voorgelezen uit het Kleutervertelboek voor de Bijbelse Geschiedenis van Anne de Vries. De illustraties zijn van Hermine F. Schäfer. Ik ben er mee opgegroeid. Dan praat ik over de jaren '60. De verhalen en beelden zitten ergens nog in mijn hoofd. Ook deze afbeelding intrigeerde mij. Dat doen goede illustraties. Je kijkt, je kijkt nog eens ... het maakt iets in je wakker. Op de voorgrond zien we

drie slapende leerlingen. Op de achtergrond heeft Jezus zien we Jezus in een angstige worsteling met Zijn Vader *'Abba, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Maar laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.'* Wat een contrast Aan de ene kant de slaap van de leerlingen, aan de andere kant de strijd van Christus Het plaatje laat het zien door het contrast van licht en donker. Als kind vroeg me ik af: hoe kan dat toch dat die discipelen slapen? Ik kon me dat niet voorstellen. Dat is ook de vraag van Jezus. Hij zegt tegen Petrus. *'Simon, slaap je? Kun je niet één uur waken?'* Jezus noemt Petrus hier bij z'n oude naam. Hij spreek hem niet aan als de Petrus, de rots. Hij is bepaald niet de rots waarop je kunt bouwen. Nu is het Simon. De 'horende' betekent dat. Maar ook die naam doet hij geen eer aan. Want Jezus zei tot de drie discipelen van de intieme kring *'Mijn ziel is diepbedroefd, ten dode toe dat zijn woorden uit Psalm 42 – blijf hier en blijf wakker.'* Ze hebben er geen gehoor aan gegeven, Simon voorop.

Nu we kunnen verklaringen gaan zoeken voor dit gedrag van die leerlingen van Jezus. Maar we kunnen het beter over onszelf hebben Want Christus zegt vanmorgen tegen ons: *'Mijn ziel is diepbedroefd, ten dode toe blijf hier en blijf wakker.'* Pascal, de grote wiskundige en natuurkundige, heeft gezegd: *'Jezus zal in doodstrijd blijven tot aan het einde der wereld. Men moet niet slapen gedurende die tijd.'* Ook nu is Christus in doodstrijd. Het lijden van Jezus was niet alleen iets van 2000 terug in Jeruzalem. En dat in deze lijdenstijd daaraan terug denken. Maar de strijd van Jezus speelt zich ook nu af. Christus regeert, maar vanaf het kruis. Christus lijdt nog steeds áán alle kwaad in de wereld. Hij lijdt mee met de mensen in Gaza, maar ook in Jemen, Somalië, Oekraïne, maar ook met die totaal vereenzaamde vrouw in een flat in Meerzicht. Christus lijdt nog steeds mét en vóór alle kwaad van de wereld. De nood en schuld van deze wereld die Jezus aan het kruis bracht, is nog om ons heen. Christus wordt steeds opnieuw gekruisigd. Als onschuldige mensen lijden. Als wij elkaar kwaad aandoen. Christus wordt steeds opnieuw gekruisigd, en dat gaat niet buiten ons om. Wij hebben er ook een aandeel in, met alle goede bedoelingen. Het is beschamend.

Wat kunnen we doen? Jezus zegt: *'Blijf bij mij, waak en blijf bidden.'* Jezus worstelt in gebed met Zijn Vader. Maar hij zoekt ook steun bij zijn leerlingen. Bidden en steun zoeken bij elkaar, dat sluit elkaar niet uit. Het gaat samen. Jezus doet dus een beroep op ons. Hij heeft onze hulp nodig. Hij vraagt daarbij niet of wij de beker leegdrinken. Dat is zijn weg, dat is zijn worsteling ... We hoeven het niet van hem over te nemen. Dat kunnen we trouwens niet eens. Maar wel dat we bij hem blijven, dat we waken en bidden. Hoe doe je dat?

Waken is in de kern 'erbij blijven'. Dat je al je poriën van je geest en je hart openhoudt en volledig tot je door laat dringen wat er gebeurt. Waken is passief in die zin, dat je niets onderneemt. Waken is actief, in die zin, dat je er volledig bij bent, op je hoede en alert. Zoals je ook kunt waken bij een stervende. Maar het is niet alleen waken, het is ook bidden. Waken doen we zelf. In het bidden verlaten we ons op God. Waken is onze eigen activiteit. In het bidden laten we God in ons werken. Het is verzet en overgave, alle twee tegelijk. Christus vraagt vanmorgen

aan ons: *'Blijf bij mij, waak en blijf bidden'* Een preek is geen interessante verhandeling over een Bijbelverhaal. Maar het is ontmoeting met de Levende Heer. Hij staat vanmorgen in ons midden en zegt: *'Blijf bij mij, waak en blijf bidden'* Wat betekent deze vraag voor jou? Hoe reageer jij? Pascal zegt dat wij niet mogen slapen terwijl Christus strijdt.

Als kerk proberen we de ogen open te hebben voor de nood van de wereld Ik kom veel mensen tegen die begaan zijn, met de dingen uit het nieuws, maar ook begaan met mensen die ze kennen. In onze geloofsgemeenschap delen we dat volop met elkaar. We zijn er voor elkaar, we bidden. Maar we moeten ook in alle nood opzien naar Christus, die lijdt aan de wereld, die bidt voor de zijnen. En doen wat Hij zegt. Zo waken we ook. Zo proberen we te waken. Maar Jezus komt bij ons en ziet dat wij liggen te slapen. *'Slapen jullie? Kun je niet één uur waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.'* Vaak slapen we, we kunnen het niet opbrengen om te waken. Zelfs niet één uur. Het hoeft niet 24-7. Eén uur slechts. Uiteraard gaat het niet om de natuurlijke slaap. Want wat is het voorrecht om heerlijk te kunnen slapen. Dat is heilzaam en verkwikkend. In Lucas staat dat de leerlingen van verdriet in slaap waren gevallen. Je kent het misschien wel. Dat je je dekbed overheen wil trekken, dat je pas wenst wakker te worden als het over is, Het is de slaap van het je afsluiten. Een mengeling van onwil en onvermogen. Ook als het leed je teveel is geworden. Steeds meer mensen kijken geen nieuws meer.

De slaap van de leerlingen in de tuin van de pijn laat nog iets anders zien. Het vertelt dat zij het niet kunnen meemaken wat in zich in de Mensenzoon voltrekt. Die beker gevuld met alle kwaad, schuld en nood van de wereld die leeg gedronken moet worden door hun Heer tot behoud van de wereld. Het is te erg, te groot, te onbevattelijk ... Deze weg van verzoening is niet mee te maken ... Dadelijk zullen we een bijzonder lied zingen. Het gaat zo: *'Hij ging de weg zo eenzaam tot in Jeruzalem. Geen vriend kon langer meegaan, geen mens hield nog de wacht bij Hem. Hij ging die weg voor hen. Hij deed dit ook voor hen.'* Dat is heel diep. We kunnen niet meegaan met Christus. Het is teveel gevraagd. Hij gaat de weg als plaatsvervanger voor ons. Daar rust onze redding in. Hij strijd de ultieme strijd, die gestreden moet worden. Die is gewonnen Er is een strijd vóór de overwinning. Er is een strijd vanúit de overwinning. Daarop rust ons waken. En ook ons slapen. Want als Jezus voor de derde keer bij z'n leerlingen komt slapen ze opnieuw. Weet je wat hij zegt: *'Slaap nog maar wat, en rust maar uit. Het is zover.'* (tenminste zo staat het in een oudere vertaling) De strijd is gestreden. Het voorlijden is volbracht.

Maar de vraag van Christus blijft staan. *'Slapen jullie? Kun je niet één uur waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.'* Die vraag raakt mij. Er klinkt van alles mee in de woorden. Ik hoor verwondering: kunnen jullie dat niet ineens? Teleurstelling zit erin. Er klinkt mildheid in door, nauwelijks een verwijt. Begrip: ze willen wel, maar ze kunnen niet. 'Maar ook een vermaning: Dit kan toch niet! Met deze vraag staat Christus voor ons als falende mensen *'Slapen jullie? Kon je niet één uur waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak'*

Wat maakt dit in je wakker?

Amen